

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 7/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er/1663/2014 z 22. januára 2015 (Rvp 4068/2015), sp. zn. 5 Er/1748/2014 z 24. februára 2015 (Rvp 5222/2015), sp. zn. 6 Er/1569/2014 z 13. marca 2015 (Rvp 5223/2015), sp. zn. 6 Er/1660/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 6867/2015) a sp. zn. 6 Er/1482/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 6868/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4068/2015, Rvp 5222/2015, Rvp 5223/2015, Rvp 6867/2015 a sp. zn. Rvp 6868/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 7/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. marca 2015, 17. apríla 2015 a 15. mája 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er/1663/2014 z 22. januára 2015 (Rvp 4068/2015), sp. zn. 5 Er/1748/2014 z 24. februára 2015 (Rvp 5222/2015), sp. zn. 6 Er/1569/2014 z 13. marca 2015 (Rvp 5223/2015), sp. zn. 6 Er/1660/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 6867/2015) a sp. zn. 6 Er/1482/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 6868/2015); (ďalej len „okresný súd“ a „napadnutý postup a napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc) boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých okresný súd rozhodol o ich zastavení z dôvodu, že exekučné tituly nespĺňali podmienku materiálnej vykonateľnosti. Po podaní odvolaní

sťažovateľkou Krajský súd v Žiline svojimi uzneseniami rozhodnutia súdu prvého stupňa potvrdil.

Aj napriek uvedenému sa sťažovateľka na základe tých istých exekučných titulov ďalšími návrhmi na vykonanie exekúcií domáhala plnenia voči dlžníkom, preto ňou zvolený *„súdny exekútor... požiadal príslušný exekučný súd o vydanie poverenia“*.

Okresný súd však *„vôbec nerozhodol o návrhu sťažovateľa na vydanie poverenia“*, ale napadnutými uzneseniami exekučné konania podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil, pretože *„pri skúmaní podmienok konania zistil procesnú prekážku, ktorú nemožno odstrániť“*. Proti týmto rozhodnutiam odvolanie nie je prípustné.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresného súdu, ktorému vytyka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných a procesnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetné exekučné konania sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu ich vlastnú interpretáciu.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka v petite sťažností žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, práva podľa čl. 47 charty, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru napadnutým postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu a ktorým napadnuté uznesenia zruší a veci vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka zároveň žiada priznať primerané finančné zadost'účinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4068/2015, Rvp 5222/2015, Rvp 5223/2015, Rvp 6867/2015 a sp. zn. Rvp 6868/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecného súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu

Ústavný súd konštatuje, že už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 462/2014 z 24. júla 2014 a iných) podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky, ktorými napádala rozhodnutia všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

S týmito dôvodmi odmietnutia sťažností sťažovateľky sa ústavný súd naďalej plne stotožňuje, a preto ani napadnuté uznesenia okresného súdu o zastavení exekučných konaní pre zistenie procesnej prekážky rei iudicatae nepovažuje za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, resp. za také, ktoré by boli spôsobilé reálne zasiahnuť do sťažovateľkou označených práv, porušenie ktorých v predložených sťažnostiach namietala.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností vyplývajúce z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predložené sťažnosti odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti bez bližšieho odôvodnenia podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2016